

Ülkemizde Tüketilen Biraların Enzim İmmunolojik Test Çubukları Metodu İle Zearelanon ve Aflatoksin B₁ Kalıntıları Yönünden İncelenmesi

Doç. Dr. Özer ERGÜN

İ. Ü. Veteriner Fak. Besin Hijyenisi ve Teknolojisi Anabilim Dalı

ÖZET

Bu çalışmada ülkemizde tüketime sunulan biralarda «Enzim İmmunolojik Test Çubukları Metodu» ile Zearelanon ve Aflatoksin B₁ kalıntıları arandı. İncelenen 25 bira numunesinde her iki mikotoksini de kalıntılarına rastlanmadı. Bira örnekleri hiç biri ekstraksiyon işleminden geçirilmeksız direkt olarak test edildi. Uygulanan yöntemin hassasiyeti Aflatoksin B₁ için 1 ppb, Zearelanon için de 5 ppb'dir.

ZUSAMMENFASSUNG

Untersuchungen auf Rückstande von Zearelanon- und Aflatoxin B₁ in türkischen Biere mit enzymimmunologischen Teststreifen - Verfahren.

In dieser Arbeit wurde in türkischen Biere Rückstände von Zearelanon- und Aflatoxin B₁ mit enzymimmunologischen Teststreifen - Verfahren untersucht. In den untersuchten 25 Bierproben wurde keine Rückstände von beiden Mykotoxinen gefunden. Bierproben waren unbehandelt direkt getestet. Nachweisgrenzen waren um 1 ppb Aflatoxin B₁/ml, und 5 ppb Zearelanon/ml.

1. GİRİŞ

Dünya üzerinde ve ülkemizde genişlemesi ölenemeyen çevre ve gıda kirlenmesine bağlı olarak hızla gelişen gıda kontrolu sahasında yabancı maddelerin kalıntılarının ve bunlar arasında da mikotoksinerin araştırılması en aktuel konulardan biri haline gelmiştir.

Aflatoksin B₁ (AfB₁) ve Zearelanon da (ZEA) insan ve hayvanlarda çok çeşitli zararlı tesirler gösteren ve sayıları 300'ün üzerinde olduğu bildirilen mikotoksinslerin halk sağlığı açısından önem taşıyan değişik etki mekanizmalarına sahip iki ayrı çeşididir (DIETRICH, 1989).

AfB₁ Aspergillus (A). flavus ve A. parasiticus'un salgıladığı en kuvvetli kanserojen özel-

likteki aflatoksindir. AfB₁'in insan karaciğerinde kolayca metabolize olduğu ve uzun süren birikim neticesinde de karaciğer tümörü ve karaciğer sirozuna neden olduğu bildirilmektedir (WOGAN, 1975).

Zearelanon da dünyanın her iklim bölgesinde bulunabilen kük mantarı Fusarium'ların bir metabolitidir. FES (Fermentation Estragenic Substance) veya F-2 toksin adları ile de anılan ZEA, öncelikle tahıllarda olmak üzere en çok bitkisel kökenli ürünlerde bulunur (CHRIS TENSEN ve Ark., 1965).

Bitki ve tahılların ZEA ile kontaminasyonu normalde tarlada başlamakla beraber yüksek ısı ve rutubet gibi uygun olmayan depolama şartları ZEA'nın salgılanmasını arttırmır (GROSS VEROBB, 1975). Bu metaboliti dikkat çekici yapan onun östrojenik karakterdeki hormonal tesiridir. Bu özelliği ile ZEA, hayvanlarda döllenimi bozukluklarına ve hiperöstrogenismusa neden olmaktadır (BAUER ve GEDEK, 1978; MIROCHA ve Ark., 1968).

AfB₁ gibi ZEA'nın da bitkisel ve hayvansal orijinli gıda maddeleri vasıtısı ile insanların oluşturduğu potansiyel tehlike son zamanlarda daha yoğun bir şekilde tartışılmıştır (KUIPER ve Ark. 1987; SUNDOLF ve STRICKLAND, 1985). ZEA kalıntılarının süt (MIROCHA ve Ark. 1981), tavuk eti - tavuk karaciğeri (MIROCHA ve Ark., 1982) ve yumurta (DAILEY ve Ark. 1980) gibi hayvansal orijinli gıda maddelerinde varlığı, çok sayıda araştırmacı tarafından bildirilmiştir.

Yine çeşitli literatür verilerinden ZEA'nın doğal olarak bulunduğu mısır, buğday, arpa, yulaf, çavdar, sorgum ve kuru otta tespit edildiği görülmektedir (BAUER ve GEDEK, 1978; GRUBER ve THALMANN, 1981; KALLELA ve ETTALA, 1984; NEUHOLO, 1982). Buna bağlı olarak bazı fermentte ürünlerin ve biranın da ZEA kalıntısı taşıdığı bazı araştırmacılar tara-

fündan belirtilmiştir (MARTİN ve KEEN, 1978; RENZ, 1988).

Bu araştırma çalışması ile de ülkemizde üretilen bir alanda halk sağlığı açısından önem taşıyan AfB₁ ve ZEA kalıntılarının olası varlığı hassas bir metodla araştırılarak bu konuya ilk adımın atılması amaçlanmıştır.

2. MATERİYAL VE METOD

2.1. Materyal

Zeranol ve Aflatoksin B₁ kalıntıları yönünden incelenmek üzere piyasada satılan biralardan 25 adet numune orjinal kapları (kutu ve şişe) içerisinde toplandı.

2.1.1. Araç ve Malzemeler : Spektrofotometre (MR 580 Microelisa Auto Reader), mikropipetler, test çubukları (pall immunodyne Immunoaffinity membran), Zeranol ve AfB₁ için uygun antiserumlar, konjugatlar, fötal dana serumu, 3'-3'-5'-5'-Tetramethylbenzidin, Elisa testinde kullanılan kimyasal çözeltiler.

2.1.2. Numunenin hazırlanışı : Bira numuneleri hiç bir ön hazırlık işleminden geçirilmeksızın direkt olarak uygulanmaya koyuldu.

2.2. Metod

Toplanan bira numunelerinde ZEA ve AfB₁ kalıntıları SCHNEIDER'in (1991) geliştirdiği Heterojen Enzimimmunolojik test çubukları (Heterogenen Teststreifen-EIA) metodu ile aranmıştır.

2.2.1. Testin Uygulanışı

Pall immunodyne test çubukları ile yapılan bu testin uygulanış safhaları aşağıdaki şema ve anlatımdaki gibidir (SCHNEIDER, 1991)

BÜLGULAR VE TARTIŞMA

25 adet bira örneğinin incelenmesi neticesinde hiç bir örnekte Zeranol ve AfB₁ kalıntısına rastlanamamıştır.

AfB₁ ve ZEA dünya üzerinde çeşitli ülkelerde yem ve gıda maddelerinde tespit edilmiştir (BIERMANN ve TERPLAN, 1982; RENZ, 1988). Literatür verilerinden araştırılan örneklerin % 11'de ZEA bulunduğu anlaşılmaktadır (ENDERS, 1984). Bunlar arasında % 23,8 pozitif numune oranı ile mısır gelmektedir. Mısırın haricinde buğday, arpa, çavdar, yulaf, saman, silaj, sorgum ve fermentle ürünlerde ZEA'

nın varlığı bildirilmiştir (BAUER ve GEDEK, 1978; KALLELA ve ETTALA, 1984).

Bir üretiminin temel maddesini teşkil eden «Arpa»nın da ZEA için uygun bir ortam oluşturduğu çeşitli araştırmacılar tarafından vurgulanmıştır (BARNİKOL ve Ark., 1978; GRUBER ve THALMANN, 1981; LEIBETSEDER, 1982; LENGAUER, 1981; NEUHOLD, 1982).

GRUBER ve THALMANN (1981) Almanya'da yaptıkları çalışmada arpada 10-21 ppb arasında ZEA bulurlarken Avusturya'da NEUHOLD (1982), 10-450 ppb gibi daha yüksek miktarlarda ZEA tespit etmiştir.

Konuya paralel olarak MARTİN ve KEEN (1978) Lesota'da 199 numunenin 23 tanesinde 300-2000 ppb miktarlarında ZEA bulurlarken OKOYE (1986) de Nijerya biralarında ZEA'a rastlamıştır. Ayrıca Almanya'da biralarda çok az miktarlarda da (3 ppb) olsa ZEA kalıntılarının varlığını bahsedilmektedir (RENZ, 1988).

AfB₁ de fındık, yer fıstığı gibi yağılı, taneli gıdaların yanında bilhassa mısır ve mısırı ürünlerde tespit edilmiş ancak diğer tahıl çeşitlerinde rastlandığı bildirilmemiştir (DIETRICH, 1989).

ARORA ve arkadaşları, 1981 ZEA'nın önesiz denecede teratojen olduğunu belirtirken muhtemel kansinojen tesiri henüz kesinlik kazanmamıştır (RENZ, 1988).

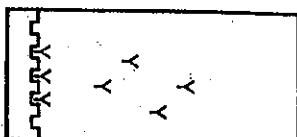
Her ne şekilde olursa olsun ZEA kalıntısı taşıyan gıda maddeleri tüketicilerde östrojen seviyesinin yükselmesine neden olduğu için ZEA'nın gıdalardaki kontrolü önem taşır. Bu nedenle, gerek AfB₁ ve gerekse ZEA'nın yem ve gıda maddelerinde tespiti için ilk önceleri fiziksel ve kimyasal metodlar kullanılmış, 80'li yıllarda sonra da aynı amaçla serolojik metodlar geliştirilmiştir. (DIETRICH, 1988; RENZ 1988; SCHNEIDER, 1991).

Kimyasal ve fiziksel metodlara gerek hassasiyet ve gerekse çabukluk yönünden üstünlik sağlayan mikrotiter plakalarda uygulanan ELISA Testi son yıllarda modifiye edilerek daha pratik olan enzim immunolojik test çubukları ile uygulanabilir hale gelmiştir (SCHNEIDER ve Ark. 1988, SCHNEIDER, 1991). Çok daha kısa sürede ve çok daha az çalışma ile yürütülen bu metod ile gıda ve yem maddele-

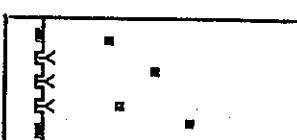
rinde ZEA ve AfB₁'in yanı sıra Aflatoksin M₁, T-2 Toksin ve Ochratoksin A gibi diğer mikotoksinler de tespit edilebilmektedir.

Test çubukları ile birada ZEA ve AfB₁ katınlarının tespitinde bira örnekleri hiçbir ekst-

raksiyon işleminden geçirilmeksızın direkt olarak test edilmiş bu da uygulamada büyük kolaylıklar getirmiştir. Birada uygulanan bu metodun hassasiyeti AfB₁'de 1 ppb, ZEA'de 5 ppb'dir.

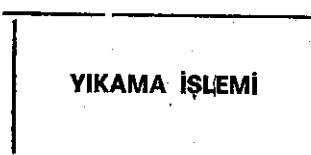
Test çubukları özel antikor ile kaplanır.

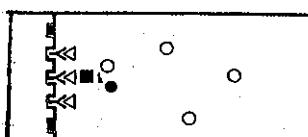
Test çubukları bu aşamada % 10'luk Fötal dana serumu/Fosfat puffer (FCS/PBS) çözeltisi içerisinde doyurulur.

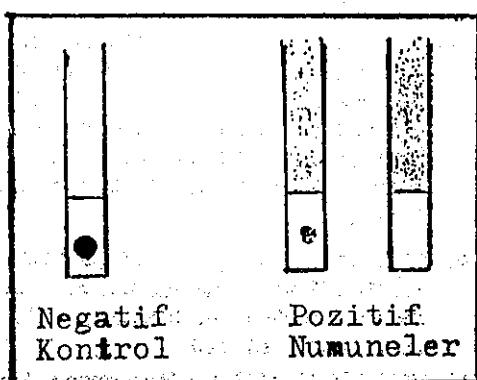
Bu şekilde hazırlanan test çubukları 1 ml Bira örneği/Enzim konjugat çözeltisi içerisinde 20 - 30 dk. inkube edilir. (Negatif kontrol için % 10 metanol PBS kullanılır)

Test çubukları sırasıyla NaCl-Tween 20 çözeltisi içerisinde 5 - 10 dk., PBS çözeltisi içerisinde de 5 dk. tutularak yıkanır.

Son olarak da substrat eriyiği içerisinde 5 dakikalık inkübe edilir.

Son inkübasyon işlemini takiben test çubuklarından, renk oluşumuna göre değerlendirme yapılır. Negatif kontrol örnek koyu mavı renk verirken pozitif numuneler açık maviden beyaza kadar hafifleyen tonlarda bulunurlar. Negatif kontrol test çubuğu ile aynı renk tonunda olanlar negatif olarak değerlendirilirler.

K A Y N A K L A R

- 1 - ARORA, R.G., FRÖLEN, H., ve NILSSON, A. (1981) : Interference of mycotoxins with prenatal development of the mouse. I. Influence of aflatoxin B₁, ochratoxin A and zearalenone. *Acta Vet. Scand.* 22, 524 - 534.
- 2 - BARNIKOL, H., GRUBER, S., THALMANN, A. (1981) : Hyperöstrogenismus durch Fusarientoxine bei neugeborenen und abgesetzten Ferkeln. *Tierärztl. Umsch.* 35, 94 - 105.
- 3 - BAUER, J. ve GEDEK, B. (1978) : Fusarientoxikose als Ursache von Futterverweigerung und Fruchtbarkeitsstörungen beim Pferd. *Tierärztl. Umsch.* 35, 600 - 603.
- 4 - BIERMANN, A., TERPLAN, G. (1982) : Erfahrungen mit einem Mikro - Elisa zur Aflatoxin B₁ - Bestimmung in Lebensmitteln. *Arch. Lebensmittelhyg.* 33, 17 - 20.
- 5 - CHRISTENSEN, C.M., NELSON, G.H., MIRROCHA, C.J. (1965) : Effect on the white rat uterus of a toxic substance isolated from *Fusarium*. *Appl. Microbiol.* 13, 653 - 659.
- 6 - DAILEY, R.E., REESE, R.E., ve BROUWER, E.A. (1980) : Metabolism of (14 C) zearalenone in laying hens. *J. Agric. Food Chem.* 28, 286 - 291.
- 7 - DIETRICH, R. (1989) : Anwendbarkeit enzymimmunologischer Verfahren zum Nachweis einiger Mykotoxine in Lebensmitteln tierischen und Pflanzlichen Ursprungs. Diss. Vet. Med. LM - Universität, München.
- 8 - ENDERS, C. (1984) : Zur Analytik von Zearalenon, —und —Zearalenol in Material pflanzlichen und tierischen Ursprungs. Diss. Vet. Med. LM - Universität, München.
- 9 - GROSS, V.J., ve ROBB, J. (1975) : Zearalenone production in barley. *Am. Appl. Biol.* 80, 211 - 216.
- 10 - GRUBER, S., THALMANN, A. (1981) : Unters. über das Vorkommen von Mykotoxinen (ausser Aflatoxin) in Futtermitteln und mögliche Zusammenhänge mit futterbedingten Leistungsminderungen bei Landwirtschaftlichen Nutztieren. *Forschungsbericht 78 HS 12*, Bundesministerium für Ernährung.
- 11 - KALLELA, K. ve EITTALA, E. (1984) : The oestrogenic *Fusarium* toxin (Zearalenone) in hay as a cause of early abortions in the cow. *Nord. Vet. Med.* 36, 305 - 309.
- 12 - KUIPER - GOODMAN, T., PSCOTT, P.M., ve WATANABE, H. (1987) : Risk assessment of the mycotoxin zearalenone. *Reg. Toxicol. Pharmacol.* 7, 253 - 306.
- 13 - LEIBETSEDER, J. (1982) : Mykotoxinprobleme in der Schweineproduktion. *Kraftfutter*, 11, 428 - 432.
- 14 - LENGAUER, E., LEW, H. (1981) : Über den mikrobiellen Zustand wirtschaftseigener Futtermittel. *Wien tierärztl. Mschr.* 68, 288 - 298.
- 15 - MARTIN, P.M.D., und KEEN, P. (1978) : The occurrence of zearalenone in raw and fermented products from Swaziland and Lesotho. *Sabour* 16, 15 - 22.
- 16 - MIROCHA, C.J., HARRISON, J., NICHOLS, A.A., ve Mc CLINTOCK, M. (1968) : Detection of a fungal estrogen (F-2) in hay associated with infertility in dairy cattle. *Appl. Microbiol.* 16, 797 - 798.
- 17 - MIROCHA, C.J., PATHRE, S.V., ve ROBISON, T.S. (1981) : Comparative metabolism of zearalenone and transmission into bovine milk. *Fd. Cosmet. Toxicol.* 19, 25 - 30.
- 18 - MIROCHA, C.J., ROBISON, T.S., PAWLOSKY, R.J., ve ALLEN, N.K. (1982) : Distribution and residue determination of (3 H) zearalenone in broilers. *Toxicol. Appl. Pharmacol.* 66, 77 - 87.
- 19 - NEUHOLD, F.J. (1982) : Unters. über den Zusammenhang zwischen mikrobiologischem Status und Mykotoxingehalt von Futtermitteln. Diss. Vet. Med. Universität Wien, Österreich.
- 20 - OKOYE, Z.S.C. (1986) : Zearolenone in native cereal beer brewed in Jos Metropolis of Nigeria. *J. Food Safety* 7, 233 - 239.
- 21 - RENZ, V. (1988) : Entwicklung und Anwendung eines enzymimmunologischen Verfahrens zum Nachweis von Zearalenon, Diss. Vet. Med. L.M. Universität, München.
- 22 - SCHNEIDER, E. (1991) : Entwicklung und Anwendung von enzymimmunologischen Teststreifen - Verfahren zum Nachweis von niedermolekularen Rückständen (Mykotoxine, Chloramphenicol). Diss. Vet. Med., LM Universität, München.
- 23 - SCHNEIDER, E., MARLBAUER, E., ve TERPLAN, G. (1988) : Elisa - Test, -streifenverfahren zum Nachweis von Mykotoxinen und pharmakologisch wirksamen Substanzen in der Milch. D. Vetirärmed. Gesellschaft e.V. in Garmisch - Partenkirchen, p. 328 - 331.
- 24 - SUNDOLF, S.F., ve STRICKLAND, C. (1985) : Zearalenone and Zeranol : Potential residue problems in livestock. *Vet. Hum. Toxicol.* 28, 242 - 250.
- 25 - WOGAN, G. (1975) : Mycotoxins. *Ann. Rev. Pharmacol.* 15, 437 - 451.